

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ardores eiusdem in studio poenitentiae. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

IGNATII VITÆ

effudit in illo conuentu palam, Sedique Apostolicæ & Catholice
veritati nefarium atque impium bellum temulentus indixit; ut
satis appareat, cum maximè furiam illam contra omnia diuina
& humana iura legesque sacratas obarmaret Satanæ; tum exal-
tera parte, præter alia militantis Ecclesiæ robora, nouum etiam
hunc ducem excitatum diuinæ prouidentiæ nutu, quem Christus
Imperator & ipsum, & sectatores ipsius, obligatos religionis ar-
etissimæ Sacramento, adactosque nominatum in verba Romani
Pontificis, furori ac libidini hæreticæ prauitatis opponere.

ARDORES EIVSDEM IN STUDIO

POENTIA.

CAPUT V.

SACRA igitur vigilia, quemadmodum dicebamus,
exacta, quo celebritatem hominum famaque
sanctitatis vitaret Ignatius, nondum certa uce,
relieto mohachis iumento, pedes ipse, obvulso
etiam tuum fastis altero crure claudicas, per sum-
mum laborem a Monteserrato discelsit, & e via
militari paulo post deflexit ad oppidum Barcinonensis agri Mi-
noretiam, (hodie Manresam vulgo appellat) nouem fere milli-
bus passuum à Monteserrato: ubi antequam longinquæ & peri-
culosæ peregrinationi Hiscofolymitanæ sese committeret, quie-
te præfertim Barcinone perid reimpus pestilentia, deuio & oblu-
ro loco aliquandiu delitescere, & humilitatis Christianæ, quæ ce-
trarum est parens custosque virtutum, solida jaceere fundamenta
dixererat. Interea mendicus ille, quem Ignatius pridie suis ve-
stimentis induerat, cum ex insolito ornatu in furti suspicionem
venisset, illico a loci magistratibus comprehenditur, & diuinam
humanum inque frustra implorans fidem in vincula cōsicitur. Cam-
que inter quæstionem ea sibi a viro quodam nobili clam donata
juriuando affirmaret, notaque corporis, ignatus nominis, &
deret, conquititur extemplo diligenter Ignatius. Cum nusquam
appareret, mittitur ad eum insequendum festinè viator, qui ægri
procedentè facile consequutus, querit ex eo, num cui quidpiam
in Monteserrato donauerit. Ad eam vocem, id quod erat, suspic-
tus Ignatius, substitit; coactusque innocentis periculo, pauperi
cuidam vestimenta sese pridie largitum esse confessus est: cumque
viator porrò instareret, quis tu, aut cuias? nullum omnino ad ea
verbum

Verbum Ignatius reddidit. sed itinere cæpto perrexit tacitus, casum insontis apud se miserans, ac semetipsum incusans, qui ne benefacere quidem sine ipsis cui benefaceret damno, vel certè discrimine, didicisset. Ut igitur Minoressam accessit, oppidum ingressus quo dicebamus amictu, ad publicum infimè plebis hospitium precariò sese contulit; ibique sanctæ paupertatis ac pœnitentia studio inter egentes ac sordidos quam exsequemur vitam exorsus est. Vicum ostiatim precibus infimis emendicare quotidie: totam hebdomadam, excepto die Dominico, iejunare; in ipso cibatu simplici pane contentus, atque ubi sitis virgeret, aqua profluente; somni parcissimus humo nuda cubare, auctoqué supplicio, singulis diebus ter sese flagellis quam acerrimè cedere. Ad hæc, horas quotidie septenas genibus nixus in oratione vocali persistere; nam eius quæ mentalis dicitur, usum & consuetudinē adhuc ignorabat. Præterea sacrificio matutino; Vesperarum & Completorii officiis attentissima cura semper intererat; obibat etiam octauo quoque die sacra Confessionis & Eucharistiae mysteria. Et quoniam superioribus annis (vt diximus) & humanæ laudis famæque appetentior, & munditarum ornatusque fuerat studiosior: ut vitium utriusque diligentiae pari neglectu rependeret, natalium suorum generisque splendorem, ne quis illi honos haberetur, studiosè celare; & capillū, quem pro eius seculi more promissum impensius comere curareque consueverat, relinqueret cæpit impexum & squalidum: quin etiam vngues ipsos excrescere per diuturnam incuriam pati: atque in hoc tam aspero tamque horrido vita instituto, constanter id omne refugere, quod villam posset afflictæ carni delectationem aut leuamen afferre. Itaque cum esset decoro vultu, & egregia rotius corporis firmitate; detractis paulatim viribus, omnis ille vigor acerrimi bellatoris & forma viridis iuuentæ prorsus elanguit.

MOLESTIÆ SCRVPVLORVM, AC TENTATIONES RIVS DEM.

CAPVT VI.

EIUSMODI vitæ cursum aliquandiu securus Ignatius magno animi fructu sine villa offensione tenuerat, nondum grauiora prælia & occultas dæmonū artes expertus, quibus incauta mens hominum ad præclara tendentium, si præserua suis viribus ipsi confidant, facile in fraudem inducitur; cum
B repente